

แบบจำลองความรู้ความเข้าใจทางการเมือง
ความโน้มเอียงทางการเมือง และการมีส่วนร่วม
ทางการเมืองของนักศึกษา สถาบันการศึกษา
ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกของประเทศไทย
The Models of Political Perception, Political
Orientation and Political Participation of
Students in Eastern Region's Educational
Institutions in Thailand

อนูรัตน์ อนันทนารุ เอกวิทย์ มณีธร และธีระ กุลสวัสดิ์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ระดับความโน้มเอียงทางการเมือง และระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา 2) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 3) เพื่อพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ความโน้มเอียงทางการเมือง ที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา

* อาจารย์อนูรัตน์ อนันทนารุ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร และ อาจารย์ธีระ กุลสวัสดิ์ อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 3,126 คน จากมหาวิทยาลัย 9 แห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถามวัดความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ความโน้มเอียงทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา จำนวน 41 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม LISREL 8.80 (Student Version) ในการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) ระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ระดับความโน้มเอียงทางการเมืองด้านความสำนึกในหน้าที่พลเมืองอยู่ในระดับมาก ความไว้วางใจทางการเมืองและความรู้สึกมีสมรรถนะทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง 3) ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ในการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งอยู่ในระดับมาก การรณรงค์ให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง การติดตามสภาพการณ์เคลื่อนไหวทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง การแสดงความคิดเห็นทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง และการชุมนุมทางการเมืองอยู่ในระดับน้อย 4) การวิเคราะห์แบบจำลองความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ความโน้มเอียงทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา สถาบันศึกษาในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ผลการทดสอบค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 22.71 ที่องศาอิสระเท่ากับ 14 ค่า $X^2/df = 1.62$ ค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .065 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ .999 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .993 ดัชนีวัดความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ .999 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ .009 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ .014 ตัวแปรทั้งหมดในโมเดลสามารถอธิบายการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาได้ ร้อยละ 58 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า 1) ความโน้มเอียงทางการเมืองได้รับอิทธิพลทางตรงจากความรู้ความ

เข้าใจทางการเมือง (DE=.24) 2) การมีส่วนร่วมทางการเมืองได้รับอิทธิพลทางตรงจากความรู้ความเข้าใจทางการเมือง (DE=.28) และความโน้มเอียงทางการเมือง (DE=.64) และได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากความรู้ความเข้าใจทางการเมืองผ่านความโน้มเอียงทางการเมือง (IE=.16) และผลการวิเคราะห์มีโมเดลจำแนกตามมหาวิทยาลัย 9 แห่งให้ผลการศึกษาที่สอดคล้องกัน

Abstract

The purpose of this research aims at: 1) studying the level of political understanding, the level of political affiliation, and the political participation of undergraduate students; 2) justifying the correlation between the causal relationship model, developed by an empirical data, affecting political participation of undergraduate students; and 3) developing the causal relationship model on political understanding, the level of political affiliation, and the political participation of undergraduate students. Samples of this study derive from 3,126 undergraduate students from nine universities in the Eastern region. The research instrument is questionnaires with 41 questions testing political understanding, the level of political affiliation, and the political participation of undergraduate students. Data were analyzed by descriptive statistical analysis from LISREL 8.80 (Student Version) by examining the causal relationship model.

The result indicates that 1) the level of political understanding in every aspect is on the highest; 2) the level of political affiliation in the citizenship is high; while, political satisfaction and political capability are both medium; 3) the level of political participation on election is high, on political campaign is medium, on political movement absorption is medium, and on political movement is low; and 4) An analysis on the casual relationship model of the level of political

understanding, the level of political affiliation, and the political participation of universities in the Eastern region discovers that is consistent with test of goodness of fit equally Chi-Square (χ^2) = 22.71, degrees of freedom (df) = 14, $\chi^2/df=1.62$ probability (p-value) = .065, Goodness of Fit Index (GFI) =.999, Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI)=.993, Comparative Fit Index (CFI)=.999, Standardized Root Mean Square Residual (SRMR)=.009, Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)=.014. All model variables indicated the political participation of student total 58 percents. The assumption test demonstrated that 1) the political affiliation is an direct result of the political understanding (DE=.24); 2) the political participation is an direct result of the political understanding (DE=.28) and the political affiliation (DE=0.64) as well as the political participation is an indirect result of political affiliation (IE=.16). The result of model analysis on each university is consistent.

บทนำ

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน (Political Participation) เป็นตัวแปรสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งในสังคมประชาธิปไตยสมัยใหม่ การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ หรือใช้สิทธิเพื่อแสดงบทบาทต่างๆ ในทางการเมืองโดยตรงภายใต้กฎ กติกา และกรอบของกฎหมาย ถือเป็นเงื่อนไขอันจำเป็นของระบอบประชาธิปไตย ทั้งในแง่ของหลักการและอุดมการณ์ นอกจากนี้ในสังคมประชาธิปไตย ไม่เพียงแต่มีความรู้เกี่ยวกับการเสนอแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหาสาธารณะที่มีความสอดคล้องกับค่านิยม และความต้องการของตนเองแล้ว ยังต้องมีความสนใจที่จะมีส่วนร่วมในทางการเมืองอีกด้วย¹

¹ Margaret M. Conway. *Political participation in the United States*. 2000. p. 2.

การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นเป้าหมายและกระบวนการทางการเมือง ดังนั้นการที่จะพัฒนาระบบการเมืองให้เป็นประชาธิปไตยจะต้องส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมทางการเมืองให้มากที่สุด ดังนั้นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนจึงเป็นตัวชี้วัดระดับการพัฒนาประชาธิปไตย หากสังคมใดก็ตามมีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองสูง สังคมนั้นย่อมมีระดับความเป็นประชาธิปไตยสูง การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นการพัฒนาระบบการปกครองให้ตอบสนองต่อเป้าหมายที่ประชาชนต้องการตามอุดมการณ์ประชาธิปไตยที่ยึดหลักการว่า การปกครองเป็นของประชาชน เพื่อประชาชน และโดยประชาชน ดังนั้นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนจึงมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนาแล้วแล้วแต่ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมากขึ้น

ในอดีตที่ผ่านมาบทบาทของนิสิต นักศึกษา มีความสำคัญกับการเมืองไทย เหตุการณ์ในอดีตในหลายๆ ครั้งได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองครั้งสำคัญ ถึงแม้ว่าในปัจจุบันบทบาททางการเมืองของนักศึกษาจะลดน้อยลง แต่ก็ต้องยอมรับว่ากลุ่มคนเหล่านี้ยังเป็นกลุ่มคนที่ยังมีบทบาทต่อการเมืองเป็นอย่างมาก เพราะในอนาคตกลุ่มนักศึกษาจะเป็นกลุ่มคนที่ทำหน้าที่ขับเคลื่อนให้ระบบการเมืองไทยได้ก้าวไปสู่การพัฒนาที่เต็มรูปแบบ และมีความสมบูรณ์มากที่สุด จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษากับกลุ่มนักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงซึ่งเป็นนักศึกษาในภูมิภาคที่ใกล้เมืองหลวงของประเทศมากที่สุด และมีมหาวิทยาลัยอยู่หลายแห่ง ทั้งนี้ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำความเข้าใจกับตัวแปรความรู้ทางการเมือง และความโน้มเอียงทางการเมือง ที่จะส่งผลไปสู่การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา ซึ่งจะเกิดผลโดยตรงต่อการนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาให้นักศึกษาเกิดความกระตือรือร้นที่จะเข้าไปสู่การมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ระดับความโน้มเอียงทางการเมือง และระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์
3. เพื่อพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ความโน้มเอียงทางการเมือง ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา

แนวความคิด ทฤษฎี

การมีส่วนร่วมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นกิจกรรมของประชาชนแต่ละคนที่ร่วมกันผลักดันให้เกิดผลทางการเมืองตามความต้องการ² การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นกิจกรรมที่เป็นไปโดยสมัครใจ โดยกิจกรรมที่มีส่วนร่วมตรงหรือทางอ้อมในการเลือกผู้ปกครองประเทศ การกำหนดนโยบายสาธารณะ การใช้สิทธิ์ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การติดตามข่าวสาร การอภิปราย การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การเข้าร่วมประชุม การบริจาคเงินและการติดต่อกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร³ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ใช้กับประชาชนทั่วไปที่ไม่ใช่พนักงานการเมือง⁴ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ประกอบไปด้วย การแสดงประชามติ การริเริ่มให้เสนอกฎหมาย การถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และการร่วมแสดงความคิดเห็นและการตัดสินใจ⁵

² Lestes W. Mibrath. and Madan Lal Goel. *Political Participation: How and Why do People get Involved in Politics*. 1977. p. 2.

³ Herbert McClosky. "Political Participation". *In international Encyclopedia of the Social Science*. 12. (1968): 252.

⁴ Samuel P. Huntington, and George I Dominguez. "Political development". in *Hand Book Political of Science: Non Government Politic*. 1975. p. 5.

⁵ เกษม อุทยานิน. *รัฐศาสตร์*. 2516. หน้า 120-121.

กล่าวโดยสรุป การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นการแสดงออกทางการเมืองด้วยความสมัครใจทั้งที่ถูกกฎหมายและไม่ถูกกฎหมาย โดยมีเป้าหมายและกระบวนการทางการเมืองโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานของรัฐบาล

ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง

ความรู้ เป็นการแสดงออกถึงพฤติกรรมอย่างหนึ่งซึ่งเน้นในด้านการจำ โดยความรู้นั้นจะเป็นการรวบรวมสาระข้อมูลต่างๆ นำเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นไปสู่ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ส่วนความเข้าใจทางการเมืองเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสำนึกทางปัญญา และทักษะของบุคคลในการแปลความหมาย การตีความ และการประเมินค่า ต่อสังคมใดสังคมหนึ่ง โดยมีพื้นฐานมาจากความรู้ที่ได้รับมาก่อนหน้านี้⁶

ความรู้ ความเข้าใจทางการเมือง หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจของนิสิตนักศึกษา ที่มีต่อการเมืองการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย เช่น สิทธิหน้าที่ รัฐธรรมนูญ สถาบันทางการเมือง พรรคการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ การเลือกตั้ง⁷

ความโน้มเอียงทางการเมือง

ความโน้มเอียงทางการเมือง (Political Orientations) แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ 1) ความโน้มเอียงเชิงปัญญา (Cognitive Orientations) 2) ความโน้มเอียงเชิงความรู้สึก (Affective Orientations)⁸ และ 3) ความโน้มเอียงเชิงประเมินค่า (Evaluation Orientations) จากการศึกษาผลการวิจัยของนักวิชาการในอดีตที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง พบว่า สถานภาพ

⁶ สิทธิพันธ์ พุทธน. *ทฤษฎีพัฒนาการเมือง*. 2521.

⁷ เอกวิทย์ มณีธร. "ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยของนิสิตนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยในพื้นที่พัฒนาชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก". *การเมือง การบริหาร และกฎหมาย*. 2.2 (2553): 82.

⁸ Gabriel A. Almond and Sidney Verba. *The Civic Culture: Political Attitudes and Democracy in Five Nations*. 1965. pp.13-15.

ทางเศรษฐกิจและสังคม มีผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคคล และบุคคลที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์การ มีแนวโน้มในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าบุคคลอื่นที่ไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับองค์การ⁹

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ พบว่า ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง¹⁰ มีอิทธิพลต่อความโน้มเอียงทางการเมือง ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง¹¹ และความโน้มเอียงทางการเมืองมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง¹²

⁹ William Erbe. "Social Involvement and Political Activity: A Replication and Elaboration". *American Sociological Review*. 29 (1964): 198-215.

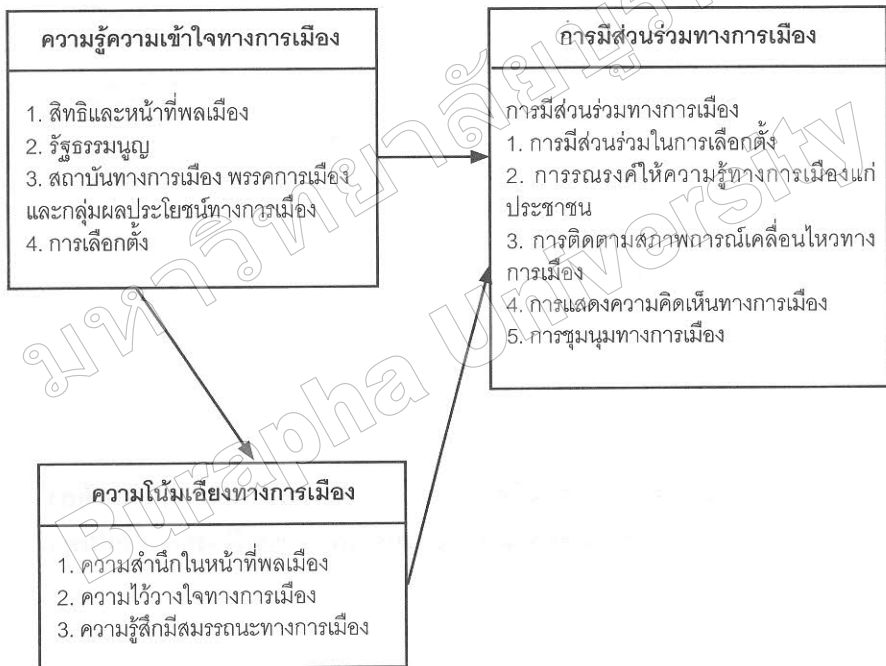
¹⁰ Nancy E. Schwartz. "Nutritional Knowledge, Attitude, and Practices of High School Graduates". *Journal of The American Dietetic Association*. 66(1975):28.; ญาณภัทร เจริญรัตน์. ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน สมาชิกสภาตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล. 2539.

¹¹ Nancy E. Schwartz. *loc.cit.*; อาทิตย์ บุญคง. ความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนต่อเทศบาลตำบลคอกคำใต้. 2550.; เอกวิทย์ มณีธร. "ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยของนิสิตนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยในพื้นที่พัฒนาชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก". *วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย*. 2.2 (2553): 73-79.

¹² Nancy E. Schwartz. *loc.cit.*; David L. Roqer, Gordon L. Bultena and Ken H. Barb. "Voluntary Association Membership and Political Participation; An Exploitation of the Mobilization Hypothesis". *The Sociological Quarterly*. 16 (1975): 305-318.; Steven Peterson. A. *Political Behavior: Patterns in Every Day Life*.1990.; ไชยพร ตันตจิตตานนท์. การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นในรูปเทศบาล: กรณีศึกษาเทศบาลนครเชียงใหม่. 2536.; จริยญา เจริญสุกใส. การเปิดรับข่าวสารการเมือง วัฒนธรรมการเมืองกับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร ปี 2538. 2539.; รณกร สายสิญจน์. ความสัมพันธ์ระหว่างความโน้มเอียงทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง. 2543.; ธีระ กุลสวัสดิ์. "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออก". *วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย*. 2.3 (2553): 129-159.

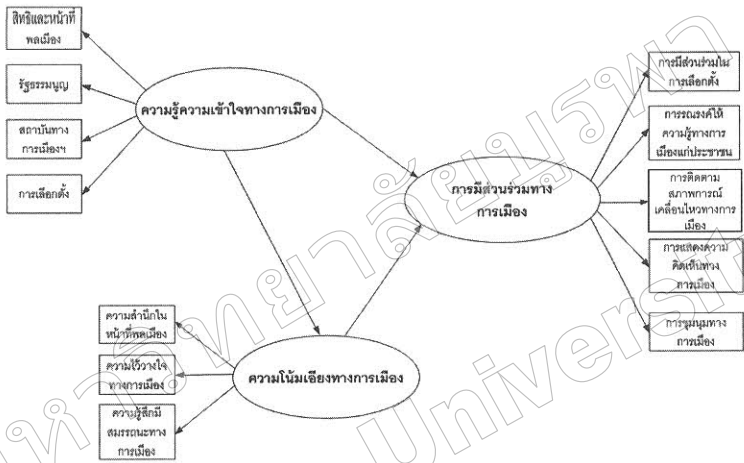
กรอบแนวคิดในการศึกษา

จากการศึกษาแนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และนำมาพัฒนากรอบแนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในการวิจัย

จากกรอบแนวคิดนำมาพัฒนาเป็นแบบจำลองความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ความโน้มเอียงทางการเมือง ที่มีต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาได้ดังนี้

ภาพที่ 2 แบบจำลองความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ความโน้มเอียงทางการเมือง ที่มีต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

จากแนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา ผู้วิจัยจึงดำเนินการตั้งสมมติฐานการวิจัยดังต่อไปนี้

สมมติฐาน แบบจำลองความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ความโน้มเอียงทางการเมือง และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่สร้างขึ้น มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนี้

1. ความโน้มเอียงทางการเมืองได้รับอิทธิพลทางตรงจากความรู้ความเข้าใจทางการเมือง

2. การมีส่วนร่วมการเมืองได้รับอิทธิพลทางตรงจากความรู้ความเข้าใจทางการเมืองและความโน้มเอียงทางการเมืองและได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากความรู้ความเข้าใจทางการเมืองผ่านความโน้มเอียงทางการเมือง

วิธีดำเนินการวิจัย

ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย ตั้งแต่ 1 เมษายน พ.ศ.2554 ถึง 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออก 9 แห่ง จำนวน 56,910 คน การสุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) จากมหาวิทยาลัย 9 แห่งในภาคตะวันออก ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 3,126 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้ศึกษาร่างขึ้นจากการศึกษากรอบแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาพัฒนาเป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง และความโน้มเอียงทางการเมืองตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ = .824

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ของตัวแปรแฝง 3 ตัว คือ ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ความโน้มเอียงทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง ด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า โมเดลการวัดของตัวแปรแฝงทั้ง 3 ตัวแปร มีความเที่ยงตรงสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตามดัชนีความกลมกลืน (Fit Indices) ในเกณฑ์ดีทุกโมเดล นั่นคือ ค่า ไค-สแควร์ (χ^2) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกโมเดล โดยมีค่าความน่าจะเป็นอยู่ระหว่าง .124 -1.000 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) .000 - .019 โมเดลการวัดของตัวแปรแฝงความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ปัจจัยมุ่งใจในการปฏิบัติงาน และความผูกพันต่อองค์กร มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยสมบูรณ์ ใน

ตัวแปรแฝงแต่ละตัวค่าน้ำหนักองค์ประกอบตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ลักษณะกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสภาพทั่วไปด้วยค่าสถิติความถี่และร้อยละ

2. วิเคราะห์ระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองในแต่ละเรื่อง เรื่องละ 5 คำถาม โดยทำการแปลงคำตอบ โดยมีคำตอบให้เลือก 3 ตัวเลือก คือ ถูก ผิด และไม่ทราบคำตอบ โดยเกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนคำตอบแต่ละข้อดังนี้

ตอบถูกให้	1 คะแนน
ตอบผิดให้	0 คะแนน
ตอบไม่ทราบคำตอบให้	0 คะแนน

จากการให้คะแนนดังกล่าวข้างต้น จากคะแนนในแต่ละเรื่อง 0-5 คะแนน ผู้วิจัยแบ่งเกณฑ์ในการวัดครั้งนี้ออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	แปลความหมาย
4.01 – 5.00	มากที่สุด
3.01 – 4.00	มาก
2.01 – 3.00	ปานกลาง
1.01 – 2.00	น้อย
0.00 – 1.00	น้อยมาก

3. วิเคราะห์ระดับความนิยมเชิงทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง ค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการคำนวณ ใช้เกณฑ์ในการจัดระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	แปลความหมาย
-----------	-------------

4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
1.00 – 1.50	น้อยมาก

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัย โดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient) เพื่อเตรียมเมตริกซ์สหสัมพันธ์ที่จะใช้ในการวิเคราะห์โมเดล

5. วิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานการวิจัย ด้วยโปรแกรม LISREL 8.80 ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา และคำนวณหาอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 59.7 อายุส่วนใหญ่ 20 ปี กำลังศึกษาอยู่ในสาขาทางด้านสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 65.6 จากมหาวิทยาลัย 9 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยบูรพา 395 คน มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสารสนเทศจันทบุรี 331 คน มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสารสนเทศสระแก้ว 257 คน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา 384 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี 333 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ 347 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ 354 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี 360 คน และมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี 365 คน

ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักศึกษา

ระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุดทุกเรื่อง โดยเรื่องของสิทธิและหน้าที่พลเมืองมีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ความรู้ความเข้าใจในการเลือกตั้ง และความรู้ความเข้าใจในสถาบันทางการเมือง พรรคการเมือง และกลุ่มผลประโยชน์ทางการเมือง

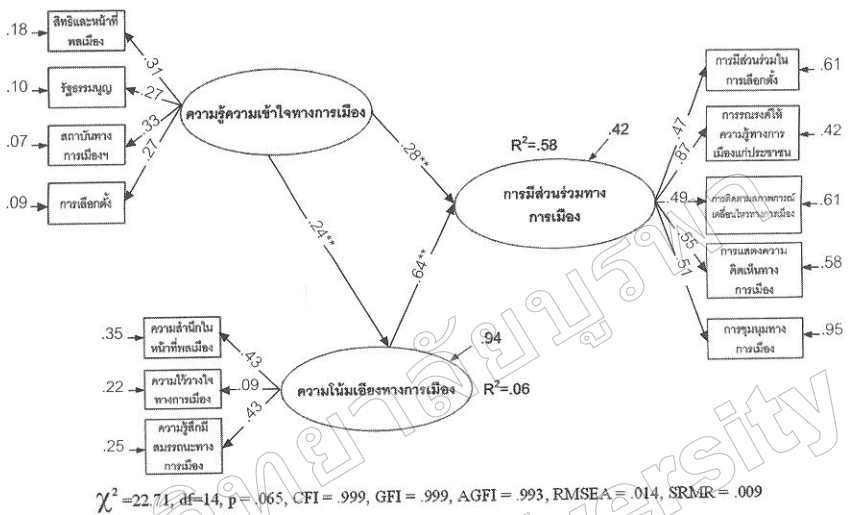
ผลการวิเคราะห์ระดับความโน้มเอียงทางการเมืองของนักศึกษา

จากการศึกษาระดับความโน้มเอียงทางการเมืองของนักศึกษา ในภาพรวม นักศึกษามีระดับความโน้มเอียงทางการเมืองในเรื่องความสำนึกในหน้าที่พลเมืองอยู่ในระดับมาก ส่วนความไว้วางใจทางการเมืองและความรู้สึกมีสมรรถนะทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา

การมีส่วนร่วมทางการเมือง ในการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งอยู่ในระดับมาก การรณรงค์ให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง การติดตามสังเกตการณ์เคลื่อนไหวทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง การแสดงความคิดเห็นทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง และการชุมนุมทางการเมืองอยู่ในระดับน้อย

ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบจำลองความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ความโน้มเอียงทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา สถาบันศึกษาในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ผลการศึกษากับข้อมูลเชิงประจักษ์ในภาพที่ 3

**มีระดับนัยสำคัญที่ .01

ภาพที่ 3 โมเดลแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบจำลองความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ความนิยมเชิงทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา

จากทฤษฎีการวัดแบบจำลองความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ความนิยมเชิงทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา สถาบันศึกษาในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ผลการทดสอบค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 22.71 ที่องศาอิสระเท่ากับ 14 ค่า $\chi^2/df = 1.62$ ค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .065 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ .999 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .993 ดัชนีวัดความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ .999 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ .009 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ .014 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยอิทธิพลทางอ้อมส่งผ่านความโน้มเอียงทางการเมือง
2. ความโน้มเอียงทางการเมืองมีอิทธิพลทางตรงต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง

สรุปสมมติฐานที่ 1 และ 2 เป็นจริง

ตารางที่ 1 แสดงอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของตัวแปรภายนอกที่ส่งผลต่อตัวแปรภายใน และอิทธิพลของตัวแปรภายในด้วยตนเอง

ตัวแปรที่เป็นสาเหตุ	ตัวแปรที่เป็นผล					
	ความโน้มเอียงทางการเมือง			การมีส่วนร่วมทางการเมือง		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE
ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง	.24** (.02)	-	.24** (.02)	.44** (.03)	.16** (.02)	.28** (.03)
ความโน้มเอียงทางการเมือง	-	-	-	.64** (.04)	-	.64** (.04)

หมายเหตุ: DE=อิทธิพลทางตรง (Direct Effect); IE=อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect); TE=อิทธิพลรวม (Total Effect)

* มีระดับนัยสำคัญ .05, ** มีระดับนัยสำคัญ .01

ตัวแปรอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อตัวแปรการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา คือ ตัวแปรความรู้ความเข้าใจทางการเมือง และตัวแปรความโน้มเอียงทางการเมือง โดยตัวแปรความรู้ความเข้าใจทางการเมืองส่งอิทธิพลทางตรงโดยส่งผลในทิศทางบวก มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .28 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 และตัวแปรความโน้มเอียงทางการเมืองส่งอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวก มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .64 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 แสดงว่าตัวแปรความรู้ความเข้าใจทางการเมือง และตัวแปรความโน้มเอียงทางการเมืองมีอิทธิพลทางตรงต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ตัวแปรอิทธิพลทางอ้อมที่ส่งผลต่อตัวแปรการมีส่วนร่วมทางการเมือง คือ ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองโดยส่งผลในทิศทางบวกมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .16 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยส่งผ่านความโน้มเอียงทางการเมือง แสดงว่านักศึกษาได้รับอิทธิพลจากความรู้ความเข้าใจทางการเมืองและส่งผลให้เกิดความโน้มเอียงทางการเมือง และนำไปสู่พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ตัวแปรอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อตัวแปรความโน้มเอียงทางการเมือง คือ ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .24 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 แสดงว่า นักศึกษาที่มีความโน้มเอียงทางการเมืองน่าจะได้รับอิทธิพลมาจากความรู้ความเข้าใจทางการเมือง

ตัวแปรความรู้ความเข้าใจทางการเมือง และความโน้มเอียงทางการเมือง สามารถร่วมกันอธิบายการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกได้ร้อยละ 58

สำหรับการวิเคราะห์ตัวแบบโดยจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ พบว่ามีความสอดคล้องกับโมเดลในภาพรวม ทุกมหาวิทยาลัย โดยผลการวิเคราะห์โมเดลทั้ง 9 มหาวิทยาลัย พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ อยู่ในเกณฑ์ดี ผลการทดสอบ /df อยู่ระหว่าง 1.22-1.59 ค่าความน่าจะเป็นอยู่ระหว่าง .052 - .219 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าอยู่ระหว่าง .978 - .989 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) อยู่ระหว่าง

.937 - .959 ดัชนีวัดความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) อยู่ระหว่าง .987 - .999 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) อยู่ระหว่าง .025 - .034 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) อยู่ระหว่าง .024 - .042 ซึ่งดัชนีแต่ละตัวบ่งชี้ว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี

อภิปรายผลการศึกษา

1. ระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ความนิยมเชิงทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ผลการศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ในเรื่องของสิทธิหน้าที่พลเมือง รัฐธรรมนูญ สถาบันทางการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์ทางการเมือง และการเลือกตั้ง นักศึกษามีระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองอยู่ในระดับมากที่สุดในทุกๆ เรื่อง ผลการศึกษานี้ช่วยสะท้อนถึงความสนใจและการเอาใจใส่ในเรื่องการเมืองของนักศึกษา ทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในประเด็นต่างๆ ทางการเมือง ซึ่งจะเป็พื้นฐานในการปฏิบัติตนในสิทธิและหน้าที่พลเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ดีต่อไปในอนาคต

ความนิยมเชิงทางการเมืองในเรื่องความสำนึกในหน้าที่พลเมืองอยู่ในระดับมาก ความไว้วางใจทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง และความรู้สึกมีสมรรถนะทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง สะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษามีสำนึกในหน้าที่พลเมือง แต่อาจจะยังมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสถานการณ์ทางการเมืองในปัจจุบัน เสถียรภาพทางการเมือง และปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในรัฐบาลปัจจุบัน รวมทั้งสภาพการจัดตั้งของรัฐบาลชุดปัจจุบันมีความคลุมเครือระหว่างภาพของความเป็นประชาธิปไตยและภาพของทหาร ทำให้ความไว้วางใจทางการเมือง และความรู้สึกมีสมรรถนะทางการเมืองในปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้นซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของธีระ กุลสวัสดิ์¹³

¹³ ธีระ กุลสวัสดิ์. ล.ด.

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในกระบวนการเลือกตั้ง ส่วนเรื่องของการรณรงค์ให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน การติดตามสภาพความเคลื่อนไหวทางการเมือง การแสดงความคิดเห็นทางการเมือง และการชุมนุมทางการเมือง ยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่ากิจกรรมการเลือกตั้ง อาจจะมีเหตุเนื่องมาจากเสถียรภาพทางการเมืองในปัจจุบันยังไม่แน่นอน บรรยากาศทางการเมืองยังไม่เป็นประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์ การมีประกาศพระราชกำหนดสถานการณ์ฉุกเฉิน ทำให้การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองต่างๆ ถูกจำกัด และการแสดงออกทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ กระทำได้ยากขึ้นซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วีระ กุลสวัสดิ์¹⁴

2. อภิปรายผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสภเหตุของแบบจำลองความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ความโน้มเอียงทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า แบบจำลองความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ความโน้มเอียงทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา สถาบันการศึกษาในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ที่สร้างขึ้นตามทฤษฎี สามารถอธิบายพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาได้ โดยพบว่า

ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ส่งผลต่อความโน้มเอียงทางการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาณภัทร เจริญรัตน์¹⁵ ที่ได้ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจและทัศนคติในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน สมาชิกสภาตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล: ศึกษาเฉพาะกรณี สภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นรูปแบบสภาตำบล

¹⁴ วีระ กุลสวัสดิ์. ส.ด.

¹⁵ ญาณภัทร เจริญรัตน์. ส.ด.

รายการอ้างอิง

เกษม อุทยานิน. รัฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2516.

เจริญญา เจริญสุกใส. การเปิดรับข่าวสารการเมือง วัฒนธรรมการเมือง กับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของเยาวชน ในกรุงเทพมหานคร ปี 2538. วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการประชาสัมพันธ์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ไชยพร ต้นทิจิตานนท์. การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นในรูปเทศบาล: กรณีศึกษาเทศบาลนครเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุฎิบัณฑิต, สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2536.

ญาณภัทร เจริญรัตน์. ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน สมาชิกสภาตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล: ศึกษาเฉพาะกรณี สภาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการปกครอง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

ธีระ กุลสวัสดิ์. "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ". วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย. 2.3 (2553): 129-159.

ธนากร สายสิญจน์. ความสัมพันธ์ระหว่างความไม่เอียงทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมือง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพัฒนาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542.

สิทธิพันธ์ พุทธหุน . ทฤษฎีพัฒนาการเมือง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.

อาทิตย์ บุญคง. ความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ต่อเทศบาลตำบลดอกคำใต้. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการปกครองท้องถิ่น, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2550.

เอกวิทย์ มณีธร. "ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยของนิสิตนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยในพื้นที่พัฒนาชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก". *วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย*. 2.2(2553): 73-78.

Almond, G. A., & Verba, S. *The Civic Culture: Political Attitudes and Democracy in Five Nations*. Boston: Little Brown, 1965.

Conway, M. M. *Political Participation in the United States*. Washington D. C.: A Division of Congressional Quarterly, 2000.

Erbe, W. "Social Involvement and Political Activity: A Replication and Elaboration". *American Sociological Review*. 29(1964): 198-215.

Huntington, P., & Jorae, I. D. "Political development". in *Hand Book Political of science: Non Government Politic*. Massachusette: Addison Wesley, 1975.

McClosky, H. "Political Participation". In *International Encyclopedia of the Social Science*. New York: McMillan and Free, 1968.

Milbrath, L. W., & Goel, P.M. *Participation: How and Why Do People Get Involved in Politics*. Chicago: Rand McNally, College Publishing Company, 1977.

Peterson, S. A. *Political Behavior: Patterns in Everyday Life*. California: Sage, 1990.

Rogers, L. D., Bultena, G. L., & Barb, K. H. "Voluntary Association Membership and Political Participation; An Exploitation of the Mobilization Hypothesis". *The Sociological Quarterly*. 16 (1975): 305-318.

Schwartz, N. E. "Nutritional Knowledge, Attitude, and Practices of High School Graduates". *Journal of Americam Dietetic Association*. 66(1975): 28.